Ágh István

Tudatzavar

Mikor szemem kinyitom a fényre,
még minden ott és úgy van, ahogy régen,
ő sem hiányzik a másik szobából,
kis neszekkel ébred, ha nem is látom,
ám tiszta fejjel meggyőződök róla,
jelenléte mennyire csalóka,
mégis áldott pillanat vigasztal,
ha emlékével kezdődik a nappal,
s álmos reggel folytatja a múltat,
cipője vár, hogy lassan elinduljon,
karon fogja sötét ballonkabátja,
fölkínálkozik vállára a táska,
a bevásárlókocsi útra készen
áll, hogy kettesben a piacra érjen,
ahonnan, vissza nem segíti semmi,
hiszen csak tudatzavar teremti.